

Kolik toho
jeden člověk potřebuje?
Potřebuji stejně jen
jednoduché jídlo a věci.
Vyhovovalo by mi
žít v jeskyni.
Dobrá, pokud si myslíte,
že pracuji příliš,
tak jeďte zpět a něco
dělejte, něco obětujte,
abyste pomohli lidem.
Ano, to si určitě
zapamatujeme.
Síla požehnání Mistryně
je větší a větší.
O prázdninách
všichni chodíme rozdávát
letáky na trhy.
Dali jsme dokonce letáky
i členům ministerstva,
sedli si tam
a podrobně si četli ty letáky.
Ano, ano!
To díky vaší
milující síle.
Vaše síla požehnání
je větší a větší
a zlepšila situaci.
Děkujeme, Mistryně!
My, žáci musíme také
tvrdě pracovat.
Čím víc děláme,
tím lepší je atmosféra.
Ano, ano.
Ano, proto jsem vám
říkala, že se musíte obětovat.
Já taky
stále odkládám věci,
které bych ráda dělala,
jen kvůli vám všem.
Proto musíte dělat to samé,
dát stranou věci,
které máte rádi
i Mistryni, kterou máte rádi.
To je skutečná láska
ke mně. (Ano.)
Dobrá? Dobře.
(Děkujeme Vám, Mistryně.)
Děkuji vám. Rozumíte?
Rozumíme.

Lidem
z úřadu veřejné bezpečnosti
se teď také líbí letáky
„Bud'te vegany, zachraňte
planetu“. Když jsme
rozdávali SOS letáky,
které jsme vyrobili,
„Bud'te vegany,
zachraňte planetu“,
velmi rádi
je přijali.
Někdy mohl jít rozdávát
letáky jen
jeden z nás.
Říkali nám:
„Měli byste zorganizovat
více lidí, protože
síla jednoho člověka
je příliš malá.“
Bylo by to rychlejší.
To je pravda.
Takže, naše situace
je lepší a lepší.
Ano, ano! Všude jsou
také laskaví lidé.
Dobří praktikující
se setkají s těmito lidmi,
ti, kteří
nepraktikují dostatečně
se setkají se špatnými.
Někteří
vysloužili příslušníci
podporují, co děláme.
To je skvělé!
Proto je situace
lepší a lepší.
Teď se hodně lidí,
díky vaší práci,
stává vegetariány.
Také navštěvují
internetové stránky Mistryně.
Sledují
Supreme Master Television.
Dobrá. To je dobře!
Jestli sledují náš program,
budou vědět.
Teď musím jít dolů.
Někteří lidé tam dole pláčou.
Děkujeme Vám, Mistryně.
Sbohem, Mistryně!

Říkala jsem vám to!
I kdybych byla s lidmi
24 hodin,
stejně by to nestačilo.
Tak buďte uznalí.
Dobrá!
Dobrá,
Máma je moc zaneprázdněná.
Dobrá, uvidíme se, Mami!
Ano, mým psům,
pokaždé,
když chtějí moji pozornost
říkám:
„Teď není čas vyžadovat.
Je čas přispívat.“
Proto byste měli taky
poslouchat a nechat mě
v klidu pracovat.
Někdy mě, když pracuji
moji psi otravují.
Motají se kolem a snaží se
získat moji pozornost.
Říkám jim,
že není čas
vyžadovat a brát,
že je čas dávat, protože
je naše planeta v krizi.
Všichni se chovají slušně,
poslouchají mě a jsou tiše.
Mistryně,
mohu položit otázku?
Jednoduchou. (Do toho.)
Peču veganské pečivo.
Vyrábím ho již 11 let.
Když ale nakupuji suroviny,
jako olej nebo pastu z bobů,
nemohu si být jistá,
že jsou bez živočišných
přísad. Naposledy,
když jsem sledovala
Supreme Master Television,
spolupraktikující
v tom programu řekl,
že i bílý cukr obsahuje
živočišné přísady.
Ano, ano.
V informacích, které jste nám
poskytla, je také řečeno,
že bývají
živočišné přísady

i v hnědém cukru,
jen jiné úrovně.
Jelikož teď zasvěcení
nekonzumují mléko,
(Rozumím.)
chtějí, abychom celý rok
pekli toto veganské pečivo,
protože nechtějí jíst
nic venku.
Proto jsem pak přemýšlela
o tom problému.
Řekla jste,
že v hnědém cukru
bývají živočišné přísady.
Ne hnědý cukr.
Nerafinovaný cukr
neobsahuje nic živočišného.
Děkuji Vám, Mistryně.
Co? Kdo to byl?
Kdo plakal?
Všichni Aulačané
(Vietnamci)? Ne.
Indonésané.
Jak se všichni máte?
Vyvinula jste se.
Jsem šťastná.
Šťastná, proto.
Jako Buddha,
jako Maitréja Buddha.
Všichni jsou v pořádku?
Ano, lepší se to.
Lidé mají
příliš svobody,
příliš svobodné vůle
a někdy to dělá potíže.
Vaši rodiče jsou v pořádku?
Ano, daří se jim teď dobře.
Můj táta Vás stále miluje.
Je ještě tady? (Ano.)
Dobrá, dobrá.
Pokud jsou
vegetariány (Ano.)
a dodržují
pět pravidel.
I kdyby nešli
na vysokou úroveň, alespoň
nepůjdou do pekla.
Je to v pořádku. Jste všichni
svobodní. Po zasvěcení
všichni dodržujte pět

pravidel, jezte vegansky,
to mi stačí.
Vy, lidi, kteří jste
prošli ohněm,
budete zářit jako zlato.
Zlato se nikdy ohně nebojí.
Říká se: „Čím více žáru,
tím je zářivější.“
Prošli jste tedy
mnoha testy.
Nejen mými testy,
testy venku.
Už jste prošli
mnoha testy, proto si
zasloužíte dobré místo.
Myslím tím,
že jste velmi dobří. Ano?
I když praktikujete všivě,
alespoň mi důvěřujete
a vaše důvěra stačí.
Samozřejmě, že ještě
nejste perfektní. Ano?
Nečekám, že budete.
Alespoň mi důvěřujete,
a to je důležité.
Jestli někomu nedůvěřujete,
je lepší, když ho opustíte.
Nevíte, kam vás zavede.
Vzpomínáte si na ten vtíp?
Nevím, kdo mi ho napsal,
protože mi je někdy posílají
přes internet.
Mají ho z internetu,
dali ho mně
a já jsem vám ho přečetla.
Nebo ho někdy najdu
na internetu sama
nebo kdekoli,
v novinách nebo někde
nebo mi ho někdo řekne
a já ho řeknu vám.
Vzpomínáte na ten vtíp
o muži v Maine?
Víte, je Kanada,
New York a Maine,
jsou vedle sebe?
Někdy tam nejsou žádné
závory, žádné hranice,
prostě přejdete.
Nebo je tam řeka

a vy přejdete přes ni.
Byl jeden muž,
který vedl skupinu turistů,
chodili po okolí,
vzpomínáte?
A pak se všichni ztratili
a ten muž řekl: „Myslím,
že jsme se ztratili.“
Skupina tedy odpověděla:
„Mysleli jsme si,
neřikal jste,
že jste nejlepší průvodce
v Maine?“
Maine je vedle New Yorku,
vedle Kanady.
On řekl: „Ano.
Ano, to jsem, ale myslím,
že jsme teď v Kanadě.“
Ten vtíp mám moc ráda.
Pokaždé se mi ten vtíp líbí,
vždy, když ho vyprávím,
sama se hloupě směju.
Všem jsem ho říkala,
kdykoli někoho
potkám v kavárně,
vyprávím jim ten vtíp.
To je problém,
když „slepý vede slepého“.
Je to velmi, velmi, velmi
podobné jisté
zaslepené situaci.
Víte, co myslím?
Pokud tedy nedůvěřujete
průvodci, jděte od něho.
A pokud si jste
naprosto jisti, že je to
nejlepší průvodce,
pak se ho držte, jinak
se ještě víc ztratíte.
Jste již na půli cestě,
znáte-li cestu zpět
z místa, kde se nacházíte,
dobrá, fajn.
Pokud ne, pak se držte
průvodce. Alespoň
se ztratíte společně,
máte jídlo,
máte společnost.
Když se vracíte sami a
ztratíte se, je to ještě horší.

V duchovní džungli
jsou také nástrahy
a pasti.
Nemáte-li tedy
dobrého průvodce,
bude lepší, když nepůjdete.
A jestli máte průvodce,
raději se ujistěte,
že je dobrý.
Ale jestli nevíte,
jestli je dobrý,
nejste si jisti,
raději s ním nechoďte.
Rozumíte?
Je tedy dobré,
že jste si jisti.
To je pro vás dobré.
Nemáme dost místa,
vidíte,
kolik lidí
musí sedět takto
a nemáme místo na spaní.
Mohli byste tady sedět
jeden na druhém,
a stejně by nebylo dost místa.
Musíte se podělit
o svoji Mistryni
s kýmkoli, čímkoli.
„Kde je Mistryně?“
„Och, na konferenci v LA.“
„A zítra?“
„Och, na konferenci
na Formóze (Taiwanu).“
„A pozitivní je kde?“
„Och,
na konferenci v Německu“.
„O čem stále
na konferencích mluví?“
„Och, o SOS“
O globálním oteplování,
globálním ochlazování...
dělá cokoli,
Bůh ví!“
„Kdy tedy bude mít
vůbec čas na tebe?“
„Navštěvuje mě v mé
meditaci stále,
já Ji ale nevidím.
Moje moudrost
je příliš líná, aby se otevřela.“

Ona říká,
že přichází stále,
ale jen Ona to ví!
Zvláštní!
Někdy to vědí moje děti,
ale já to nevím.
Někdy dokonce můj
soused,
který není dokonce zasvěcen
mi říkal, že viděl moji
Mistryni, že za mnou přišla.
Je to zvláštní.
Co je to za Mistry, že nechá
sousedy vidět,
nechá děti vidět,
ale mně vidět nenechá.“
Ano, ano, ptejte se sami sebe.
Víte, co myslím?
Skutečně tady nejsem
pro vás lidi,
jsem tady pro všechny
ostatní, včetně zvířat,
což mnoho Mistrů nedělá.
Většinou to tedy dělám sama
a vy mi pomozte,
místo toho abyste vyžadovali,
ano?
Myslím, že je taky dobré,
že přijedete a odjedete,
protože vaše toužení
je také váš pokrok.
A další věc je,
že když přijedete domů,
požehnáte vaší zemi,
kde žijete.
Máte s nimi spojení.
Víte, co myslím?
Žehnáte vaší zemi,
žehnáte vašim sousedům,
vaší rodině
a šíříte dobré zprávy.
Ovlivňujete lidi,
aby žili soucitnějším
a lepším životem.
Proto, místo toho, abyste
toužili jen po tom, co chcete,
měli byste dělat, co máte.
Nemáme vždy to,
co máme rádi, proto bychom
měli mít rádi, co děláme.

Protože, například,
kdybich zůstala
v Himalájích,
ve své jeskyni
a užívala si to, pak
byste tady taky nebyli.
Je to tak?
A pak, jelikož by
všichni ti lidé
před vámi
nebyli se mnou,
neřekli by vám
a vy byste tady nebyli.
A kdybyste tady nebyli
vy, neřekli byste
dalším lidem. Vidíte to?
Takovým způsobem
se pomáhá světu,
i skrze vás.
Skrze mne a pak
také skrze vás.
Vy jste jako mé ruce,
mé nohy,
jdete kamkoli,
dosáhnete mi pro
kohokoli a tak
si vzájemně pomáháme.
My ale nepomáháme
jen ostatním lidem,
ale pomáháme také našim
dětem, aby žily
v budoucnu v lepším
životním prostředí.
Vaše děti jsou
možná zasvěcené,
ale jestli děti ostatních
nejdou, to taky není příjemné.
Zprv, není to příjemné pro lidi,
kteří nejsou vegetariány
nebo nejsou dobří.
Zadruhé, není to příjemné
pro vás a vaše děti.
My se stejně všichni
vzájemně ovlivňujeme,
proto se obětujeme
a dělejme, co musíme.
Jsem ráda,
že jste stále tady
a že mi důvěřujete,

i lidé,
kteří přišli později.
I když nebyli testováni,
i když přišli teď,
už věří.
Víte, co myslím?
Stejně je to s vámi.
Připojili se tedy ke skupině
a jsme víc spojeni,
víc sjednoceni,
směřujeme
k stejnému cíli.
Díváme se skrz zevnějšek.
Víte, co myslím?
Mám na mysli to, že se
díváte skrz to, stejně jako
když já vidím „skrz“ vás.
Vidím přes vaše chyby,
vidím přes vaše barvy,
vidím přes vaše
národnosti,
osobnosti a dokonce ego.
Protože já vidím vás,
váše pravé já,
proto vám důvěřuji.
A vy stejným způsobem
důvěřujete mně, protože
vidíte „skrze“ mne.
Nevidíte moji rtěnku,
nevidíte moje
blond vlasy nebo černé vlasy,
nevidíte moje
okouzlující šaty,
nevidíte moje
vysoké podpatky,
nevidíte
moje bosé nohy,
nevidíte nic takového.
Vidíte mne
pro mne samotnou.
V tomto případě spolu
můžeme snadněji pracovat.
Rozumíte mi? (Ano.)
Ano, protože
jsme jako jeden,
rozumíme si vzájemně
a nemáme žádné bariéry,
žádné překážky, pochybnosti,
nic, co by vytvářelo
pocit vzájemné vzdálenosti,

víte, co myslím?
Proto můžeme pracovat.
A vidíte, jak
teď výrazněji a výrazněji
pracujeme,
všude.
Víte, co myslím? (Ano.)
Kdybychom mezi sebou
jakou máme teď,
nebylo by možné
udělat to,
co jsme udělali,
že? Abychom
dosáhli toho,
čeho jsme dosáhli
a vyvíjeli se způsobem,
jakým se vyvíjíme.
Jsem proto velmi šťastná.
Jsem na vás moc pyšná
a děkuji vám
za vaši důvěru, vám všem.
Navštívím vás později, ano?
Jestli tady zůstanete. (Milujeme
Vás.)
Já vás také miluji.
Milujeme Vás.
Dobrá, uvidíme se později.
Miluji vás. Miluji, miluji.